

- 3) Статус службеника Агенције као и начин њиховог именованја, разрјешења и унапређења морају се јасно утврдити.
- 4) Мора се обезбједити извршни надзор над радом Агенције. У том смислу морају се утврдити надлежности Савета министара.
- 5) Над Агенцијом се обавезно проводи парламентарни надзор. Радни орган Парламента је нарочито дужан надгледати законитост рада Агенције и њене тропкове.
- 6) Обавезно је утврђивање поступка за сарадњу Агенције са сличним органима у другим државама као и са релевантним органима у Босни и Херцеговини.
- 7) Агенција је дужна да сарађује са Међународним кривичним судом за бившу Југославију тиме што ће, између осталог, овом суду достављати податке о лицима одговорним за озбиљне поврде међународног хуманитарног права почињене на територији бивше Југославије од 1991. године.
- 8) Мора се успоставити механизам за реорганизацију и смањење обима у обавјештајно-безбједносних области. Подобност бивших обавјештајно-безбједносних службеника за запошљавање у Агенцији мора бити заснована на објективној оцјени рада.
- 9) Мора се успоставити ефикасан систем за одређивање повјерљивости обавјештајно-безбједносних података као и систем заштите тих података.

Члан 3.

Комисија ће обезбједити да закони и други правни инструменти припремљени у складу са чл. 1. и 2. ове одлуке буду у складу са најбољим европским стандардима из обавјештајно-безбједносне области и да садрже гаранције за заштиту од злоупотреба. Те гаранције ће укључивати, између осталог, следеће:

1. Агенција мора обављати своје послове у складу са Уставом БиХ, укључујући и инструменте за заштиту људских права из његовог додатка. Агенција се нарочито мора суздржати од прикупљања информација о лицима само на основу њиховог националног и расног поријекла, вјерског убјеђења, сексуалног понашања, политичког мишљења или припадности законитим покретима или организацијама.
2. Агенција мора бити деполитизована.
3. Мора се направити јасна разлика између статуса и овлашћења обавјештајних службеника у Агенцији и службеника служби за провођење закона у Босни и Херцеговини.
4. Употреба свих облика надзора мора се уредити строгим процедурама у складу са принципима законитости, сразмјерности и неопходности. Агенција може вршити надзор над мјестима која немају карактер јавног мјеста, надзор телекомуникација, електронски надзор и надзор писмена само у случајевима када је дато претходно одобрење надлежног судије Суда Босне и Херцеговине.
5. Подаци о физичким лицима морају бити:
 - прикупљени и обрађени на објективан, праведан и законит начин;
 - сачувани у конкретну и прописану сврху, а не смију се користити на начин који није у складу са том сврхом;
 - адекватни, тачни, релевантни и у мјери у којој не превазилазе сврху у коју се лохрањују;
 - сачувани у форми која омогућава идентификацију послата података само током периода нужног за испуњавање сврхе у коју се подаци чувају.

6. Лицу које сматра да су његова права повријеђена чињењем или нечињењем Агенције, мора бити омогућено да тражи заштиту.
7. Мора се успоставити механизам за надзор усклађености рада Агенције са њеним оперативним политикама и одговарајућим законима, као и за проверавање жалби у вези са радом Агенције.

Члан 4.

Комисија ће израдити оперативни план за оснивање Агенције из члана 2. ове одлуке. План ће бити израђен како би се обезбједило да Агенција може започети с радом до 1. јануара 2004. године.

Члан 5.

У састав Комисије ће ући седам (7) чланова.

Вршилац дужности директора Обавјештајно-безбједносне службе Федерације и директор Обавјештајно-безбједносне службе Републике Српске именују по три (3) члана Комисије, на основу стручности и искуства из обавјештајне области.

Високи представник ће потврдити наведена именованја чланова Комисије.

Члан 6.

Председавајући, којег именује Високи представник за члана Комисије, биће надлежан за усмјеравање рада Комисије. Председавајући израђује програм рада и радне процедуре, те заказује састанке Комисије. За одржавање састанака Комисије није потребан посебан кворум.

Председавајући такође може ангажовати експерте за пружање стручне помоћи и доказа на састанцима Комисије, буде ли то сматрало неопходним ради испуњења манданта Комисије у складу с одредбама ове одлуке.

Члан 7.

Ова одлука ступа на снагу одмах и одмах се објављује у "Службеном гласнику БиХ".

Број 148/03
29. маја 2003. године
Сарајево

Високи представник
Paddy Ashdown, с. р.

ПАРЛАМЕНТАРНА СКУПШТИНА БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ

161

На основу члана IV 4. а) Устава Босне и Херцеговине, Парламентарна скупштина Босне и Херцеговине на сједници Представничког дома, одржаној 22. априла 2003. године, и на сједници Дома народа, држаној 21. маја 2003. године, усвојила је

ЗАКОН

О РАВНОПРАВНОСТИ ПОЛОВА У БОСНИ И ХЕРЦЕГОВИНИ

I - ОПШТЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.

Овим законом уређује се, промовише и штити равноправност полова и гарантује једнаке могућности свим грађанима, како у јавној, тако и у приватној сфери друштва, те спречава директна и индиректна дискриминација заснована на полу.

Члан 2.

Полови су равноправни.

Пуна равноправност полова гарантује се у свим сферама друштва, а нарочито у области образовања, економији, запошљавању и раду, социјалној и здравственој заштити, спорту, култури, јавном животу и медијима, без обзира на брачно и породично стање.

Дискриминација на основу пола и полне оријентације је забрањена.

II ДИСКРИМИНАЦИЈА

Члан 3.

Дискриминација на основу пола, у смислу овог закона, представља свако правно или фактичко, директно или индиректно разликовање, привилеговање, искључивање или ограничавање засновано на полу због којег се појединцама/цима отежава или негира признање, уживање или остваривање људских права и слобода у политичком, образовном, економском, социјалном, културном, спортском, грађанском и сваком другом подручју јавног живота.

Дискриминација може да буде директна или индиректна.

Директна дискриминација на основу пола постоји када је лице било третирано, третира се или може бити третирано испољавњем у односу на друго лице, у истој или сличној ситуацији, а на основу пола.

Индиректна дискриминација на основу пола постоји када привидно неутрална правна норма, критеријум или пракса једнака за све доведе у неповољан положај лице једног пола у поређењу са лицима другог пола.

Дискриминацијом на основу пола не сматра се норма, критеријум или пракса коју је могуће објективно оправдати постизањем законитог циља, пропорционално предузетим нужним и оправданим мјерама.

У складу са ставом 5. овог члана, дозвољено је успостављање специјалних мјера у циљу промовисања једнакости и равноправности полова и елиминације постојеће неравноправности, односно заштите полова по основу биолошког одређења.

III ДЕФИНИЦИЈЕ

Члан 4.

У смислу овог закона сматра се:

- a) **пол:** друштвено успостављена улога жена и мушкараца у јавном и приватном животу за разлику од истог израза који даје биолошко одређење. Израз пол, у духу овог закона, показује значај који је унутар друштва дат биолошком одређењу пола;
- b) **насилје на основу пола:** било које дјело које наноси физичку, менталну, сексуалну, или економску штету, или патњу, као и пријетње таквим дјелима, које озбиљно сјетљавају лица да уживају у својим правима и слободама на принципу равноправности полова, у јавној или приватној сфери живота, укључујући и трговину људима ради присилног рада, те ограничење или произвољно лишење слободе;
- ц) **узнемиравање:** свака ситуација у којој дође до нежељеног понашања у вези са полом, а које има за циљ и резултат напоњење штете дигнитету лица или стварање застрашујуће, непријатељске, понижавајуће, пријетљиве или сличне ситуације;
- д) **сексуално узнемиравање:** свако понашање које рјечима, или радњама, или психичким дјеловањем сексуалне природе за циљ или резултат има напоњење штете дигнитету лица, или стварање застрашујуће, непријатељске, понижавајуће, пријетљиве, или сличне ситуације, а које је мотивисано припадношћу

различитом полу, или различитом сексуалном оријентацијом а које за општењено лице представља непожељно физичко, вербално, сутствено и друго гонашање;

- e) **послодавац/ка, запосленик/на, радник/ца:** онако како је то дефинисано ентитетским законима који регулишу равне односе.

IV - ОБРАЗОВАЊЕ

Члан 5.

Сви имају једнака права на образовање, без обзира на пол.

Образовна институција не смије вршити дискриминацију засновану на полу у вези са:

- условима пријема;
- одбијањем пријема;
- начином пружања услуга и бенефиција;
- искључењем из процеса образовања;
- вредновањем достигнутих резултата у току образовања;
- једнаким условима у стварању каријере и професионалном усмјеравању, стручном усавршавању и стицању диплома;
- у другим могућим случајевима.

Члан 6.

Надлежне власти, образовне институције и друга правна лица обезбједиће да планови и програми и методологије осигурају успостављање образовног система, који ће гарантовати елиминацију наставних програма, који садрже стереотипну друштвену улогу мушкараца и жене, а који за последицу имају дискриминацију и неједнакост полова.

Садржаји, који промовишу једнакост полова, саставни су дио наставног програма за све нивое образовања.

Надлежне власти, образовне институције и друга правна лица обезбједиће ефикасне механизме заштите против дискриминације и сексуалног узнемиравања и неће предузимати никакве дисциплинске или друге казнене мјере према лицу, због чињенице да се он/она жалео/ла на дискриминацију, узнемиравање, или сексуално узнемиравање, или је свједочио/ла о дискриминацији, узнемиравању, или сексуалном узнемиравању.

V - ЗАПОШЉАВАЊЕ, РАД И ПРИСТУП СВИМ ОБЛИЦИМА РЕСУРСА

Члан 7.

Сви су равноправни у процесу запошљавања по основу пола.

У супротности је са овим законом свака дискриминација заснована на полу у процесу понуде запошљавања, отвореног огласа, поступку попуње слободних радних мјеста, радног односа и отказа радног односа, осим у случајевима предвиђеним чланом 3, ст. 5 и 6. овог закона.

Члан 8.

Забрањена дискриминација по основу пола у раду и радним односима је:

- непримјењивање једнаке плате и других бенефиција за исти рад, односно за рад једнаке вредности;
- онемогућавање напредовања у послу под једнаким условима;
- онемогућавање једнаких услова за образовање, оспособљавање и стручно усавршавање;

- неравнојерна прилагоденост радних и помоћних просторија и опреме послодава биолошко-физиолошким потребама запослених оба пола;
- различит третман због трудноће, порођаја или кориштења права на породично одсуство, што укључује и онемогућавање повратка на исти, или једнако плаћен посао у истом нивоу, након истека породичног одсуства, као и различит третман мушкараца и жена у вези са доношењем одлуке о кориштењу одсуства након рођења дјетета;
- било који неповољни третман родитеља или старатеља у усклађивању обавеза из породичног и професионалног живота;
- организовање посла, подјеле задатака или на други начин одређивања услова рада, отказивање радног односа, тако да се на основу пола или брачног статуса запосленiku додељује неповољнији статус у односу на друге запослене;
- свака друга радња, или дјело које представља неки од облика директне или индиректне дискриминације утврђене чланом 3, ст. 3. и 4. овог закона.

Послодавац је дужан предузети ефикасне мјере у циљу спречавања узнемиравања, сексуалног узнемиравања и дискриминације по основу пола у раду и радним односима утврђеним ставом 1. овог члана, те не смије предузимати никакве мјере према запосленој/ој због чињенице да се она/она жалито/ла на узнемиравање, сексуално узнемиравање и дискриминацију по основу пола.

Члан 9.

Општи и посебни колективни уговори треба да буду усклађени са одредбама овог закона и обезбијде једнаке могућности без обзира на пол.

Синдикати и удружења послодаваца имаће посебну улогу у обезбјеђењу једнаке заштите права на рад и услова при запошљавању и обезбједити да не постоји дискриминација на основу пола међу члановима, било да је директна или индиректна.

Члан 10.

Сви имају једнака права приступа економском пословању, без обзира на пол, што подразумева једнак третман у приступу свим економским ресурсима, приватизацији, приступу и кориштењу кредита и других облика финансијске помоћи, дозвола и регистрација за пословање, као и услова за њихово добивање.

Једнак третман и једнаке могућности, те елиминација дискриминације обезбјеђује се и за жене на селу, како би се омогућило њихов економски опстанак и опстанак њихове породице.

VI - СОЦИЈАЛНА ЗАШТИТА

Члан 11.

Сви имају једнака права на социјалну заштиту без обзира на пол.

Забрањена је дискриминација на основу пола у кориштењу свих облика социјалних права утврђених важећим законима, а посебно у случајевима:

- подношења захтјева за остваривање било којег права из области социјалне заштите;
- поступка утврђивања и начина кориштења социјалних права и утврђених бенефиција;
- престанка уживања утврђених права.

Члан 12.

Надлежне власти обезбјеђује да закони и други акти, те механизми, који се односе на приступ и кориштење социјалне заштите, нису дискриминирајући по основу пола, било директно или индиректно.

VII - ЗДРАВСТВЕНА ЗАШТИТА

Члан 13.

Сви имају једнако право на здравствену заштиту, доступност здравственим услугама, укључујући и оне које се односе на планирање породице, без обзира на пол.

Здравствене институције предузеће све мјере у циљу спречавања дискриминације по основу пола у кориштењу свих облика здравствене заштите.

Надлежни органи власти предузеће посебне мјере у циљу заштите и унапређења репродуктивног здравља жена.

VIII - СПОРТ И КУЛТУРА

Члан 14.

Сви имају једнака права и могућности учешћа и приступа спортском и културном животу без обзира на пол.

Надлежни органи власти, институције и правна лица дужни су предузети све мјере у циљу спречавања дискриминације по основу пола, а ради обезбјеђења једнаких могућности за:

- приступ грани спорта или културном правцу;
- развој и пружање подршке појединим групама спорта или културног правца;
- додјеливање награда заједнице за изузетна спортска и културна достигнућа унутар исте гране спорта или културног правца.

IX - ЈАВНИ ЖИВОТ

Члан 15.

Државна тијела и тијела локалне самоуправе, управљачка тијела компанија, политичке партије и остале непрофитне организације обезбјеђује и промовисати равноправну заступљеност по основу пола у управљању и процесу одлучивања.

Ради постизања циља из става 1. овог члана, надлежне власти сачињаће посебне програме и планове, који ће бити кориштени ради побољшања полне заступљености у органима власти на свим нивоима. Програми и планови садржаваће мјере за побољшање полне заступљености.

Ради равноправне заступљености полова, проценат учешћа полова у тијелима власти на свим нивоима, укључујући судску, законодавну и извршну власт, као и све остале јавне службе, комисије и одборе, укључујући и учешће у тијелима, која представљају државу на међународном нивоу, у правилу ће одражавати равноправну заступљеност полова.

X - МЕДИЈИ

Члан 16.

Сви имају право приступа медијима без обзира на пол.

Забрањено је јавно приказивање и представљање било којег лица на увредљив, омаловажавајући или поштивајући начин, с обзиром на пол.

Медији су дужни кроз програмске концепте развијати свјест о равноправности полова.

XI - ЗАБРАНА НАСИЉА**Члан 17.**

Забрањен је сваки облик насиља у приватном и јавном животу по основу пола.

Надлежне власти предузеће одговарајуће мјере ради елиминисања и спречавања насиља на основу пола у јавној и приватној сфери живота, те инструменте пружања заштите, помоћи и накнаде жртвама.

Надлежне власти ће такође предузети мјере превенције насиља заснованог на полу, посебно у области образовања, ради елиминисања предрасуда, обичаја и свих других пракси базираних на идеји инфериорности или супериорности било којег пола, као и на стеротипним улогама мушкараца и жена. Ово укључује али није ограничено на едукацију и подизање свјести међу државним службеницима, у јавности и сл.

XII - СТАТИСТИЧКЕ ЕВИДЕНЦИЈЕ**Члан 18.**

Сви статистички подаци и информације, који се прикупљају, евидентирају и обрађују у државним органима на свим нивоима, јавним службама и установама, државним и приватним предузећима и осталим субјектима, морају бити приказани по полу.

Статистички подаци и информације који се прикупљају, евидентирају и обрађују, у складу са ставом 1. овог члана, морају бити саставни дио статистичке евиденције и доступни јавности.

XIII - СУДСКА ЗАШТИТА**Члан 19.**

Свако коме је повријеђено право, обезбијењено овим законом, може покренути одговарајући поступак пред надлежним судом.

Тужба надлежном суду може се поднети и прије окончања, односно и без покретања поступка заштите код послодавца.

XIV - НАКНАДА ШТЕТЕ**Члан 20.**

Дискриминација у смислу овог закона, насиље по основу пола, те узнемиравање и сексуално узнемиравање, засновано на полу представља основ за накнаду штете. У том случају, примјенаће се одредбе Закона о облигационим односима и одредбе одговарајућих закона о парничном и Закона о вршном поступку.

Све одлуке надлежних судских органа, поводом повреде неке од одредаби овог закона, доставиће се Агенцији за равноправност полова Босне и Херцеговине, Центру за равноправност и једнакост полова Федерације Босне и Херцеговине (у даљем тексту: Центар центар ФБиХ) и Центру за равноправност и једнакост полова Републике Српске (у даљем тексту: Центар центар РС).

XV - ОБАВЕЗЕ ВЛАСТИ**Члан 21.**

Надлежни органи власти ће на свим нивоима предузети све одговарајуће и потребне мјере ради спровођења одредаби прописаних овим законом по областима, укључујући, али не ограничавајући се на:

- доношење програма мјера ради постизања једнакости полова у свим областима и на свим нивоима власти;
- доношење нових, али измјену постојећих закона ради усклађивања са одредбама овог закона;

- обезбиједити судску заштиту како грађанску, тако и кривичну, у свим случајевима повреде одредаби овог закона;

- обезбиједити вођење статистичких података разврстаних по полу у свим привредним субјектима, приватним и државним предузећима, државним и јавним организацијама и институцијама као и приступ овим информацијама.

XVI - ПРАћеЊЕ И НАДЗОР НАД СПРОВОђеЊЕМ ОВОГ ЗАКОНА**Члан 22.**

Надзор над спровођењем овог закона обавља Министарство за људска права и изјеглице (у даљем тексту: Министарство).

Ради праћења примјене овог закона, у оквиру Министарства за људска права и изјеглице, формира се Агенција за равноправност полова Босне и Херцеговине (у даљем тексту: Агенција).

Агенција се организује и ради у складу са посебном одлуком коју на приједлог Министарства из става 1. овог члана доноси Савет министара Босне и Херцеговине.

Члан 23.

Агенција за равноправност полова Босне и Херцеговине нарочито обавља следеће функције:

1. Периодично израђује Државни план акције за промовисање равноправности међу половима, заснован на приједлозима свих министарстава на државном нивоу, плану Центар центра ФБиХ, и плану Центар центар РС, а који ће Министарство за људска права и изјеглице представити сваке године Савету министара Босне и Херцеговине ради усвајања;
2. Прати примјену и врши координацију активности са свим релевантним субјектима у процесу имплементације државног плана из тачке 1. овог члана;
3. Припрема годишње извјештаје Савету министара Босне и Херцеговине о статусу полова у БиХ на основу извјештаја Центар центра ФБиХ и Центар центар РС;
4. Врши оцењивање закона, аката и подзаконских аката, које усваја Савет министара, како би пратио дјеловање на равноправност и равноправну заступљеност полова;
5. Израђује методологију за оцјену ефеката државне политике и програма у вези са равноправношћу полова;
6. Обавља остале послове везане за промоцију равноправности полова и спровођење сврхе овог закона.

Члан 24.

Центар центар ФБиХ и Центар центар РС, такође, прате и надгледају спровођење закона и најмање једном годишње о томе извјештавају Министарство.

При изради извјештаја из става 2. овог члана, дужни су сарађивати и консултовати се са невладиним сектором, нарочито организацијама које се баве заштитом људских права.

Центар центар ФБиХ и Центар центар РС стараће се да се на свим нивоима власти води избалансирана политика једнакости полова, те ће у вези са тим питањем сарађивати са невладиним организацијама и синдикатима.

Центар центар ФБиХ и Центар центар РС могу у било које вријеме презентовати посебне извјештаје Министарству.

Сви извјештаји Центар центар ФБиХ и Центар центар РС биће објављени у јавности.

Члан 25.

Центар центар ФБиХ и Центар центар РС имају право испитивати кршења овог закона на захтјев министарства, грађана, невладиних организација, или на властиту иницијативу.

Центар центар ФБиХ и Центар центар РС учествују у давању иницијативе и припреми закона, других прописа и општиних аката, те при утврђивању мјера ради остваривања једнакости и равноправности полова.

О својим вазазима Центар центар ФБиХ и Центар центар РС сачињаје извјештај и прелоруке, које ће доставити надлежним органима и заинтересованим лицима.

У случају да Центар центар ФБиХ или Центар центар РС утврди да је поворде равноправности полова дошло усљед несавјесности законског или подзаконског акта с овим законом, даће иницијативу за покретање поступка за измјене и допуне тог прописа.

Пословником о раду Центар центар ФБиХ и Центар центар РС разрадиће се детаљан поступак из претходних ставова.

Члан 26.

Надлежни органи власти и друге државне институције, послодавци, те друга правна и физичка лица, дужни су да пруже све потребне информације и омогуће увид у документацију на захтјев Агенције, Центар центар ФБиХ и Центар центар РС одмах, а најкасније у року од 15 дана.

XVIII - КАЗНЕНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 27.

Ко на основу пола врши насиље, узнемиравње и сексуално узнемиравње, описано одредбама члана 4. овог закона, казниће се за кривично дјело казном затвора у трајању од 6 мјесеци до 5 година.

Говјење се предузима по службеној дужности.

Члан 28.

Новчаном казном од 1.000 КМ до 30.000 КМ казниће се за прекршај правно лице ако:

1. не предузме одговарајуће мјере и ефикасне механизме заштите против дискриминације по основу пола, узнемиравња и сексуалног узнемиравња;
2. не предузме одговарајуће мјере ради елиминасања и спречавања забрањене дискриминације по основу пола у раду и радним односима како је дефинисано чл. 7. и 8. овог закона;
3. не обезбједи планове, програме и методологије у образовним институцијама, које ће гарантовати елиминацију стереотипних програма, који за последицу имају дискриминацију и неједнакост исућу половима;
4. не разврстава по полу статистичке податке и информације који се прикупљају, свидентирају и обрађују;
5. не омогући јавности увид у статистичке податке који се воде сходно овом закону;
6. на увредљив, омаловажавајући или понижавајући начин представља било које лице јавно, с обзиром на пол.

За прекршај из става 1. овог члана казниће се новчаном казном од 100 КМ до 1.000 КМ и одговорно лице у правном лицу, као и појединци који самостално обављају дјелатност личним радом средствима у својини грађана.

Ниједна одредба овог члана не може се тумачити као ограничавање или умањивање права на вођење кривичног или грађанског поступка, под условима прописаним овим законом.

До доношења одговарајућег закона о прекршајима Босне и Херцеговине, прекршајни поступак по одредбама овог закона водите органи надлежни за овај поступак у ентитетима и Брчко Дистрикту Босне и Херцеговине.

Новчана казна наплаћује се у корист Буџета институција Босне и Херцеговине.

Рјешења о прекршајима извршавају се у складу са важећим законом ентитета, односно Брчко Дистрикта Босне и Херцеговине.

Члан 29.

Процесуирање и доношење одлука због кривичног дјела и дјела прекршаја утврђених овим законом хитне је природе и има приоритет у раду надлежних органа.

XVIII - ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 30.

Министарство за људска права и избјеглице предложиће формирање агенције за равноправност полова у року од три мјесеца од дана ступања на снагу овог закона.

Сви државни и ентитетски закони, као и други одговарајући прописи ускладиће се са одредбама овог закона, најкасније у року од 6 мјесеци.

Члан 31.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику БиХ".

ПС БиХ број 56/03
21. маја 2003. године
Сарајево

Предсједавајући Представничког дома Парламентарне скупштине БиХ Шефик Каферовић, с. р.	Предсједавајући Дома народа Парламентарне скупштине БиХ Велимир Лукић, с. р.
--	---

САВЈЕТ МИНИСТАРА БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ

162

На основу члана 13. Закона о имиграцији и азилу Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ", број 23/99) и члана 17. Закона о Савјету министара Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ", број 38/02), Савјет министара Босне и Херцеговине, на 12. сједници од 20. маја 2003. године, дошло је

ОДЛУКУ

КОЈОМ СЕ ДРЖАВЉАНИМА РЕПУБЛИКЕ ХРВАТСКЕ ДОЗВОЉАВА УЛАЗАК, ИЗЛАЗАК ИЛИ ПРЕЛАЗАК ПРЕКО ТЕРИТОРИЈЕ БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ С ЛИЧНОМ КАРТОМ У ПЕРИОДУ ОД 1. ЈУНА ДО 30. СЕПТЕМБРА 2003. ГОДИНЕ

I

Држављани Републике Хрватске могу улазити, излазити или прелазити преко територије Босне и Херцеговине с личном картом у вријеме туристичке сезоне, у периоду од 1. јуна до 30. септембра 2003. године.

II

Одлука ступа на снагу даном доношења, а примјењиваће се од 1. јуна до 30. септембра 2003. године.